

(αὐτοκαίφαλος) и въ това време, когато Царь Василій ѿ-
отне изъ българскы рѣце, но и никогда не беше подчине-
на она на Цариградска Церковь. Поради това и до сега
Кипръ и България ако и приимать Епископы отъ Царя, но
тия Епископы ся рукополагать отъ нихнитъ имъ Епископы.
Асамитъ Области ся наричатъ Архіепископіи за това, за-
щото то са они назависимы. България же има по выше отъ
тридесетъ Епископіи, между които градъ Охриде има Пър-
венство 66).“

Разгледувающе ово свидетелство, което е толкова ясно
и съвременно на прененіе въ управление Българскаго на-
рода, видиме, първо, защото Доксапатрій указва какъ на
отдавна вече същевоваваща Българска Църковна назависи-
мость, и второ, що послѣ отъ какъ ѿ завладѣ Царь Васи-
силій Българоубійца, Българската Церковь пакъ е останала
независима и самостоятелна, каквото си была и по преди,
така, што и преди Василія, и при Василія и послѣ Васи-
лія не была она подчинена нито подвластна на Цариград-
ока Църковь, но токмо съ соизволеніе царско нейный-
Българскій-Соборъ, събранный отъ нейни Българе Епископы,
възводилъ е своитъ си Архіепископы на свой Архіепископ-
скій Българскій Престолъ. И въ ово никой не може да ся
двоеуми, защото Доксапатрій, каквото очевидно, говори за
това нѣщо, което происходило, можеше каза, прѣдъ очитѣ-
му. Това исто потвърждава и Исторія. Послѣ Архіеписко-
пы Германа и Филиппа нахождаме на Охридскій Българскій
Архіепископскій Престолъ Давида 67), роднаго Българина,
който беше очевидно на Българското поработненіе отъ
гръцы, а послѣ него ся являва Архіепископъ Охридскій
и всея Българій Іоаннъ, природный Българинъ изъ Дебръ

66) Leo Allat. de consen. lib. I, cap. XXV § 4 (citat).

67) Scylice Blist. pag. 91 et 92. Cedr. Blist. pag. 710.